

K O N V E N C I J A

O ODPRAVI POTREBE LEGALIZACIJE TUJIH JAVNIH LISTIN

Države podpisnice te konvencije so se v želji, da odpravijo potrebo po diplomatski ali konzularni legalizaciji tujih javnih listin, odločile v ta namen skleniti konvencijo in se dogovorile o naslednjem:

1. člen

Ta konvencija se nanaša na javne listine, ki so bile izdane na ozemlju ene države pogodbenice in ki jih je treba predložiti na ozemlju druge države pogodbenice.

Za javne listine v smislu te konvencije štejejo:

a) listine, ki jih izda organ ali pristojni uradnik sodne oblasti države, vključno s tistimi, ki jih izda državno tožilstvo, sodni pisar ali sodni izvršitelj;

b) upravne listine;

c) notarski zapisi;

d) uradne izjave, kot so zaznamki o vpisu v javne knjige, potrditve določenega datuma in overitev podpisa, opravljene na zasebnih listinah.

Vendar pa se ta konvencija ne uporablja:

a) za listine, ki jih izdajo diplomatski ali konzularni predstavniki;

b) za upravne listine, ki se neposredno nanašajo na neko trgovinsko ali carinsko zadevo.

2. člen

Države pogodbenice oprostijo legalizacije tistih listin, na katere se nanaša ta konvencija, in ki naj bi se predložile na njenem ozemlju. Legalizacija predstavlja v smislu te konvencije le formalnost, s katero diplomatski ali konzularni predstavniki države, na ozemlju katere naj bi se listina uporabljala, potrdijo resničnost podpisa, funkcijo podpisnika listine in, če je potrebno, istovetnost pečata ali žiga na listini.

3. člen

Edina formalnost, ki se lahko zahteva za potrditev resničnosti podpisa, funkcije podpisnika listine in, če je potrebno, pečata ali žiga na listini, je potrditev (Apostille), opredeljena v 4. členu, ki jo da pristojni organ države izvora listine.

Vendar pa se ne more zahtevati niti formalnost, omenjena v prejšnjem odstavku tega člena, če se ta, bodisi z zakoni, predpisi ali običaji, ki veljajo v državi, v kateri se ta listina predloži, bodisi s sporazumom, veljavnim med dvema ali več državami pogodbenicami, ukine, poenostavi ali pa je takšna listina oproščena legalizacije.

4. člen

Potrditev (Apostille), predvidena v prvem odstavku 3. člena se da na samo listino ali na dodaten list k tej listini; potrditev mora biti skladen z vzorcem, priloženim tej konvenciji.

Potrditev je lahko sestavljena v uradnem jeziku organa, ki jo izdaja. Navedbe v njej so lahko tudi v kakšnem drugem jeziku. Naslov »Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)« mora biti naveden v francoskem jeziku.

5. člen

Potrditev (Apostille) se izda na prošnjo podpisnika ali vsakega drugega imetnika listine.

Pravilno izpolnjena potrjuje resničnost podpisa, funkcijo podpisnika listine in, če je potrebno, istovetnost pečata ali žiga na listini.

Podpis, pečat ali žig na potrditvi so oproščeni vsake nadaljnje overitve.

6. člen

Vsaka država pogodbenica bo imenovala organe oblasti, ki bodo pristojni za opravljanje potrditve, predvidene v prvem odstavku 3. člena.

O tem imenovanju bo vsaka država pogodbenica, ob deponiranju listine o ratifikaciji ali listine o pristopu ali v svoji izjavi o razširitvi, obvestila Ministrstvo za zunanje zadeve Nizozemske. Država pogodbenica bo to ministrstvo obveščala tudi o vsaki spremembi glede imenovanja teh organov.

7. člen

Vsak organ oblasti, imenovan skladno s 6. členom, mora voditi seznam ali kartoteko, v katero vpisuje opravljene potrditve, z navedbo:

a) zaporedne številke in datuma potrditve,

b) imena podpisnika javne listine in navedbo njegove funkcije, ali ko gre za nepodpisane listine, navedbo organa, ki je odtisnil pečat ali žig.

Na zahtevo vsakega, ki izkaže interes, mora organ, ki je opravil potrditev, preveriti, ali se podatki, vpisani v besedilo potrditve (Apostilla), ujemajo s podatki na seznamu oziroma kartoteki.

8. člen

Če med dvema ali več državami pogodbenicami obstaja pogodba, konvencija ali sporazum, ki vsebuje določbe, na podlagi katerih za potrditev podpisa, pečata ali žiga veljajo določene formalnosti, ta konvencija takšnih določb ne upošteva, če so navedene formalnosti strožje od formalnosti, ki so predvidene v 3. in 4. členu.

9. člen

Vsaka država pogodbenica bo ustrezno ukrepala, da njeni diplomatski ali konzularni predstavniki ne bodo legalizirali listin v primerih, ko ta konvencija določa oprostitev njihove legalizacije.

10. člen

Ta konvencija je na voljo za podpis državam udeleženkam devetega zasedanja Haaške konference za mednarodno zasebno pravo, kot tudi Irski, Islandiji, Liechtensteinu in Turčiji.

Ta konvencija bo ratificirana, listine o ratifikaciji pa bodo shranjene pri Ministrstvu za zunanje zadeve Nizozemske.

11. člen

Ta konvencija bo začela veljati šestdeseti dan po deponiranju tretje listine o ratifikaciji, kot je predvideno v drugem odstavku 10. člena.

Za vsako državo podpisnico, ki bo pozneje ratificirala konvencijo, bo Konvencija začela veljati šestdeseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji.

12. člen

Vsaka država, ki ni omenjena v 10. členu, bo lahko pristopila k tej konvenciji po začetku njene veljavnosti na podlagi prvega odstavka 11. člena. Dokument o pristopu se deponira pri Ministrstvu za zunanje zadeve Nizozemske.

Pristop bo veljal le v razmerju med državo, ki pristopa, in državami pogodbenicami, ki v šestih mesecih po prejemu uradnega obvestila, predvidenega v točki d) 15. člena, ne bodo nasprotovale njenemu pristopu. Izjava o takšnem nasprotovanju bo uradno poslana Ministrstvu za zunanje zadeve Nizozemske.

Med državo, ki pristopa, in državami, ki ne nasprotujejo njenemu pristopu, začne konvencija veljati šestdeseti dan po izteku šestmesečnega roka, omenjenega v prejšnjem odstavku.

13. člen

Vsaka država lahko ob podpisu, ratifikaciji ali pristopu izjavi, da se bo ta konvencija razširila na vsa ozemlja, ki jih predstavlja na mednarodni ravni, ali na eno ali več ozemelj. Ta izjava začne učinkovati z začetkom veljavnosti konvencije za navedeno državo.

Po tem se vsaka tovrstna razširitev sporoči Ministrstvu za zunanje zadeve Nizozemske.

Kadar izjavo o razširitvi da država, ki je podpisala ali ratificirala Konvencijo, začne Konvencija veljati za navedena ozemlja v skladu z določbami 11. člena. Kadar izjavo o razširitvi da država, ki je pristopila h Konvenciji, začne Konvencija veljati za navedena ozemlja v skladu z določbami 12. člena.

14. člen

Ta konvencija velja pet let, šteto od datuma začetka njene veljavnosti v skladu s prvim odstavkom 11. člena in sicer tudi za tiste države, ki jo ratificirajo ali k njej pristopijo pozneje.

Če ni odpovedana, se Konvencija molče podaljša vsakih pet let.

Vsaka odpoved se sporoči Ministrstvu za zunanje zadeve Nizozemske vsaj šest mesecev pred potekom petletnega obdobja.

Odpoved se lahko omeji na določena ozemlja, za katera se Konvencija uporablja.

Odpoved velja samo za državo, ki pošlje obvestilo o odpovedi. Za druge države pogodbenice Konvencija ostane v veljavi.

15. člen

Ministrstvo za zunanje zadeve Nizozemske obvesti države iz 10. člena in države, ki so k njej pristopile v skladu z določbami 12. člena o:

- a) uradnih obvestil iz 2. odstavka 6. člena;
- b) podpisih in ratifikacijah, navedenih v 10. členu;
- c) datumu, ko začne veljati ta konvencija v skladu z določbami prvega odstavka 11. člena;
- d) pristopih in nasprotovanjih, navedenih v 12. členu in datumu, ko pristopi začnejo veljati;
- e) razširitvah, predvidenih v 13. členu in datumu, ko začnejo veljati;
- f) odpovedih, navedenih v 3. odstavku 14. člena.

